

UN CERCETĂTOR ROMAN A DEDUS EXISTENȚA PARTICULELOR CU VITEZELE SUPRALUMINALE DESCOPERITE RECENT LA CERN

PROF. ION PĂTRAȘCU
Colegiul Național „Frații
Buzești”
Craiova, Romania

Fizicienii de la CERN au descoperit recent, în mod experimental, că particulele neutrino circulă cu o viteză mai mare decât viteza luminii!

Prin experimentul denumit OPERA, oamenii de știință au trimis dușuri de particule neutrino de la Laboratorul CERN din Geneva, Elveția, la Laboratorul INFN din Gran Sasso, Italia, și au observat că particulele neutrino au circulat subteran pe distanța de 730 km cu o viteză mai mare decât viteza luminii.

Dr. Antonio Ereditato de la Universitatea din Berna, liderul echipei științifice a experimentului OPERA, a făcut publice rezultatele și a invitat oameni de știință din toată lumea să discute aceste rezultate uimitoare.

Există medii prin care lumina circulă mai încet decât unele particule, de exemplu în apă și în ulei, dar nu în vid.

De asemenea, sunt cunoscute fenomene supraluminale precum viteza fazei unei unde și viteza de grup a unei unde, dar în aceste cazuri nici o informație sau

energie nu circulă cu viteză mai mare decât cea a luminii.

În mod similar sunt undele-X a căror viteză supraluminală a varfului este un fenomen tranzitoriu, însă frontalele undelor se mișcă cu viteza c (Maiorino și Rodrigues, 1999).

La Știri, pe 22 septembrie, 2011, în site-ul LiveScience.com, se afirmă că dacă aceste rezultate sunt reconfirmate, atunci legile fizicii trebuie să fie rescrise:

<http://news.yahoo.com/strange-particles-may-travel-faster-light-breaking-laws-192010201.html>.

Profesorul roman Florentin Smarandache, de la Universitatea New Mexico din Statele Unite, deduse particulele circulând cu viteze mai mari decât viteza luminii într-o lucrare publicată, numită "There is no speed barrier in the universe" [Nu există nici o barieră de viteză în univers], în anul 1998, ca o extindere a unui manuscris din 1972 pe care l-a prezentat la Universitatea din Blumenau, Brazilia, într-un tur de conferințe despre "Paradoxism în Literatură și Știință" în 1993. Articolul său se bazează pe Paradoxul Einstein-Podolsky-Rosen (1935), pe o lucrare a lui Bohm (din 1951) și pe

Inegalitățile lui Bell (1964). Pentru precizarea sa privind particulele care au o viteză mai mare decât viteza luminii (numită "Ipoteza Smarandache") și pentru inițierea Logicii/Mulțimii/Probabilității Neutrosofice (care reprezintă astăzi în mod respectiv cea mai generală logică/mulțime/probabilitate), Dr. Florentin Smarandache a primit Medalia de Aur pentru Știință acordată de către Academia Telesio-Galilei la Universitatea din Pecs, Ungaria, în anul 2010.

În Enciclopedia de Fizică este inclusă ipoteza Smarandache dar criticată: <http://scienceworld.wolfram.com/physics/SmarandacheHypothesis.html>

Ea se enunță astfel:
- Să presupunem că un proces fizic produce o pereche de particule complementare [în engleză entangled particles] A și B (având caracteristici opuse sau complementare), care se deplasează în direcții opuse și, candele sunt la distanță de miliarde de mile una de alta, măsurăm particula A; deoarece particula B este opusă, actul de a măsura particula A în mod instantaneu ne spune caracteristicile particulei B; deci, informațiile au circulat într-un fel sau altul între A și

B cu o viteză mai mare decât viteza luminii; prin urmare, se poate extinde Paradoxul Einstein-Podolsky-Rosen și Inecuațiile lui Bell, și se poate afirma că viteza luminii nu este o barieră a vitezelor în univers;

- chiar mai mult, se pot construi orice viteze, chiar viteze mai mari decât viteza luminii (c), prin măsurarea particulei A la intervale variate de timp;

- de asemenea, informația de la particula A la particula B se transmite instantaneu (deci, nu există o barieră a vitezei în univers).

Deși fenomenele privind viteze mai mari decât viteza luminii vin în contradicție cu Teoria Specială a Relativității (1905) a lui Einstein care previne transmiterea de informație, energie sau masă (reală) la viteză superioară lui c , Smarandache (1993) a considerat că fenomenele supraluminale nu violează principiul cauzalității, nici nu produc călătorii în timp, și nici nu este necesară energie infinită pentru ca o particulă să circule cu viteză mai mare decât viteza luminii.

Bibliografie:

1. Einstein, A.; Podolsky, B.; and Rosen, N. "Can Quantum-Mechanical Description of Physical Reality Be

Considered Complete?" Phys. Rev. 47, 777-780, 1935.

2. Bohm, D. "The Paradox of Einstein, Rosen, and Podolsky." Quantum Th., 611-623, 1951.

3. Bell, J. S. "On the Einstein-Podolsky-Rosen Paradox." Physics 1, 195-200, 1964.

4. Smarandache, Florentin, "There Is No Speed Barrier In The Universe", Bulletin of Pure and Applied Sciences, Delhi, India, Vol. 17D (Physics), No. 1, p. 61, 1998; <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/NoSpLim.htm>.

5. Maiorino, J. E. and Rodrigues, W. A. Jr. "What Is Superluminal Wave Motion?" Sci. & Tech. Mag. 2, Aug. 1999; <http://www.cptec.br/stm>.

6. Weisstein, Eric W., "Smarandache Hypothesis", The Encyclopedia of Physics, Wolfram Research, <http://scienceworld.wolfram.com/physics/SmarandacheHypothesis.html>.

7. Clara Moskowitz, Strange Particles May Travel Faster than Light, Breaking Laws of Physics, in LiveScience.com, 09/22/2011,

8. <http://news.yahoo.com/strange-particles-may-travel-faster-light-breaking-laws-192010201.html>.

„ÎMPREUNĂ AM PUTEA REUȘI...” Răspuns la scrisoarea deschisă a domnului Aurel Sasu

NICOLAE DABIJA,

*Membri de Onoare al
Academiei Române
Președinte al Forumului Democrat
al Românilor din Republica
Moldova
Președinte al Forumului
Românilor de Pretutindeni*

Chișinău 17 septembrie 2011

Profesorul Aurel Sasu din Alba Iulia îmi adresează o scrisoare deschisă pe care o expediază tocmai la revista New York Magazin și aceasta... când Chișinăul e la doi pași.

Îi cunosc lucrările fundamentale, dicționarele, îi admir preocupările pentru recuperarea literaturii românești din afara României, de aceea, atunci când în cadrul Săptămânii Culturii Românești de la Câmpul Românesc (Canada), care s-a desfășurat în vara acestui an, numele Domniei Sale a fost recomandat pentru a fi inclus în Consiliul al Forumului Românilor de Pretutindeni, acest lucru n-a putut decât să mă bucure.

Ideea înființării unui Forum al Românilor de Pretutindeni nu e nouă.

Dacă ea ar reuși, Forumul ar putea deveni o forță de care s-ar ține cont, pe care n-ar putea s-o ignore nici oamenii politici.

Constituirea acestuia a însemnat încă un efort de consolidare a diasporei românești (despre care se vorbește că ar fi cea mai dezbinată

din lume) cu desemnarea unor activități și scopuri comune.

Am susținut propunerea cu un exemplu concret: Forul Democrat al Românilor din Republica Moldova, organizație nonguvernamentală, de cultură și drept, cu peste 250 000 membri de diverse vârste, profesii și etnii, a fost înregistrat în 2006 de către guvernul comunist de la Chișinău, după amănările nejustificate care au ținut aproape un an de zile, abia după ce au intervenit la Departamentul de Stat al SUA prietenii noștri Florin Cărlan și Tudor Spătaru din New York.

Fără ajutorul lor FDRM ar fi activat și în continuare în „ilegalitate”. Credința românilor care s-au adunat în acest an la Câmpul Românesc este una: vom putea face împreună, pentru Țară și pentru cauza românilor de pretutindeni, mult mai multe lucruri decât dacă am acționa separat.

Câteva dintre scopurile pe care ni le-am propus au fost:

1) Să convingem guvernarea de la București că Țara are nevoie de toți românii, inclusiv de cei din afara României; că fără Basarabia și Nordul Bucovinei România a intrat în UE și NATO doar parțial; că România este patria tuturor românilor;

2) Împreună am putea determina mai ușor statele lumii nu doar să condamne Pactul Ribbentrop-Molotov (ceea ce s-a făcut), ci (ceea ce nu s-a făcut) să contribuie la lichidarea

consecințelor acestuia;

3) Să ajutăm la acceptarea Republicii Moldova ca stat membru cu drepturi depline în Uniunea Europeană și în structurile euro-atlantice (am afirmat nu o dată: drumul cel mai scurt al Republicii Moldova către UE trece prin New York);

4) Să obținem condamnarea pe plan mondial a comunismului, ca regim criminal;

5) Să convingem statele în care locuiesc români, prin intermediul asociațiilor lor, fără să mai așteptăm ca acest lucru să-l facă politicienii, că Republica Moldova nu este „un stat moldovenesc”, căzut din cer la 27 august 1991, când s-a destrămat URSS, ci o așchie de teritoriu românesc răpit de Stalin în urma înțelegerilor odioase cu Hitler, adică o frântură din marele popor al Europei;

6) Să promovăm limba română în toate locurile unde sunt români, ea fiind cea care ne-a ținut împreună și ne va ține împreună, Forumul Românilor de Pretutindeni având o datorie: s-o apărăm așa cum ne-a apărat ea în vremi de restriște, iar 31 august să devină „Zi a limbii române” pentru românii de pe tot mapamondul;

7) Să sprijinim alfabetul latin a cărui pătrundere în școlile românești din Transnistria este interzisă; să intervenim întru a fi deschise școli

românești în localitățile românești din Transnistria, Ucraina, Serbia, Federația Rusă, Bulgaria, Ungaria ș.a.

8) Să ajutăm conaționali noștri ca aceștia să se poată ruga Celui de Sus în limba moșilor și strămoșilor în toate țările unde locuiesc români;

9) Misiunea cea mai importantă a Forumului Românilor de Pretutindeni ar fi aceasta: asociațiile românești să informeze și să convingă statele lumii despre nedreptatea istorică făcută neamului românesc din Basarabia și Nordul Bucovinei și, în acest context, despre necesitatea revenirii lui în matca din care a fost smuls. Ș. a.

Nu cred că ilustrul profesor dl Aurel Sasu n-ar fi de acord cu majoritatea amendamentelor creionate mai sus.

Domnul Aurel Sasu, alături de Virgil Păun din Târgoviște (care, spre deosebire de domnul Sasu, a fost prezent la manifestările de la Câmpul Românesc), urmau să țină legătura directă a Forumului Românilor de Pretutindeni cu românii din Țară. Desigur, Comunicatul de Presă de la sfârșitul reuniunii fiind o operă colectivă, cu multe completări făcute din mers, putea evita unele nuanțe de improvizat, ca și Apelul de Unire (scris „din inima” dlui Iacob Cazacu-Istrati, care l-a alcătuit având ca model un manifest al FDRM și l-a expediat fără să-l consulte în prealabil cu membrii Consiliului, inclusiv cu subsemnatul;

iar părerea mea este că inima, ca și suferința, domnule profesor, nu pot fi agramate. Mai are oare importanță azi faptul că Declarația de Unire a Basarabiei cu Țara de la 27 martie 1918 a fost inițial alcătuită în limba rusă, apoi scrisă într-o românească aproximativă, redactată pe parcurs într-un mod superb de către istorie? Înseamnă oare acest lucru că Unirea noastră trebuia anulată din cauza unor virgule, în lipsa lingviștilor noștri – deputații, niște copii, veniseră aproape toți de pe front – în sala Sfatului Țării din Chișinău?!).

Superioritatea savantă în acest caz, cred, nu-l prinde bine deloc pe autorul celebrului „Dicționar esențial al scriitorilor români”, or, cred eu, ar fi incorect dacă am scoate dintr-un eveniment (constituirea Forumului Românilor de Pretutindeni) detalii lipsite de importanță și să le credem mai importante ca evenimentul însuși.

În acest mod orice lucru ratează din start. E mult mai ușor să nu faci nimic. Poate încercăm totuși cu eforturi comune să scoate pietriul din fântâna în care a fost aruncat de cei doi nebuni Hitler și Stalin?! E cel mai sigur că nu vom reuși. Dar dacă reușim totuși?! Cel de Sus ține cu cei temerari. Și-i ajută. Noi de ce n-am crede la fel?

Așa să ne ajute Dumnezeu!